

[Kruse Rasmussen]

Jeg takker ministeren for hendes bemærkninger og kan tilslutte mig dem.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med den principielle betragtning, at efter min opfattelse er ophavsretten helt nødvendig. Den er indført, fordi det uden for socialistiske diktaturstater uden kulturel og anden frihed er den eneste måde, hvorpå vi kan sikre, at et menneske, som beskæftiger sig med kunstnerisk virksomhed – musik, poesi eller prosa, for at tage nogle eksempler – får betaling for sit arbejde.

Når jeg har sagt det, er det klart, at jeg også er interesseret i at bremse vildskud. Jeg finder f.eks., at det er ganske ved siden af, når der har været et forslag om, at man skulle betale afgift, blot fordi man brugte sange fra Højskolesangbogen. Den slags vildskud har et flertal i dette folketing jo også afvist.

I bemærkningerne, der følger forslaget, er der som så ofte, når fremskridtspartiet skriver bemærkninger til forslag, flere komiske eller humoristiske betragtninger. Til disse komiske og humoristiske betragtninger må vel bemærkningen på side 3, 1. spalte, om de magtfulde finkulturelles organisationer vel høre i betragtning af – det burde forslagsstillerne vel vide – at det kulturelle område under den sidste halve snes års socialdemokratiske regeringer er det eneste område, hvor man virkelig har sparet, eftersom andelen af de offentlige udgifter er faldet fra 1 ¼ pct. til 0,8 pct.

Forlagsstillerne skriver også i bemærkningerne, at man ikke mener, at det inden for en overskuelig fremtid vil være muligt at afskaffe ophavsretten. Det er altså et endeligt mål, hvis man skal tro på det, men foreløbig bygger man, som man også siger lidt længere nede, på en indsnævring af ophavsrettens grænser.

Derefter siger man, at det er nødvendigt, fordi det urimeligt hæmmer livsudfoldelsen for den almindelige borger, og derfor skal vi nygennemtænke hele området med henblik på en nedtrapping. Og så siger man et andet sted, at især under nutidens tekniske forhold er det stærkt generende for samfundets trivsel, og så peger man bl.a. på fotokopiering, avisudklipskolportering, brugen af båndoptagere og meget andet. Man kan vel ikke lade

være med at komme til at tænke på, at måske er grunden til hele forslaget, at fremskridtspartiet selv overtrådte gældende lov, da man uden at spørge ophavsmanden aftrykte en artikel som begrundelse for et lovforslag, altså uden så meget som at have sikret sig tilladelse og uden at have sikret sig, om man havde misforstået forfatteren, hvad man totalt havde.

Glistrup (FP):

Fru Birte Weiss talte fuldstændig forbi det foreliggende forslag, da hun anslog det tema, at det, som bemærkningerne går ud på, bare er at hetze imod kunstnerne som nogle rige, dumme svin, eller hvad det var for nogle udtryk, fru Birte Weiss mange gange vendte tilbage til. Noget sådant står der ikke i dette forslag, noget sådant har heller aldrig været fremskridtspartiets mening. Vi har aldrig hetzet mod nogen, vi vil aldrig hetze mod enkeltpersoner, men det var jo således, at fru Birte Weiss på det punkt til en vis grad var i selskab med kulturministeren, der også fandt, at der var ubehagelige udtryk, fordi man sagde, at kunstnerne ragede meget til sig, og det mente kulturministeren var noget nedsættende. Det er da en fuldstændig normal menneskelig adfærd, at man gerne vil rage meget til sig. Der er da intet nedsættende i, at folk vil rage meget til sig. Det er da fuldstændig forfejlet at tro, at der foreligger nogen som helst underkendelse af kunstnerne, fordi de gerne vil rage noget til sig, tværtimod foreligger der en anerkendelse af, at de har en sund menneskelig indstilling. Der foreligger en kritik af folketinget, fordi det tillader dem at rage så meget til sig; det er dér, kritikken ligger, men da bestemt ikke imod den naturlige, rigtige og menneskelige indstilling at se at få så stor en indtjening som muligt. Det er faktisk denne grundlæggende menneskelige indstilling, hele vort samfund bygger på, hvad enten man er håndens eller åndens arbejder.

Så har der ud fra den samme linje i debatten været talt meget frem og tilbage om, hvad gennemsnitsindkomsten skulle være for den ene eller for den anden. Dertil vil jeg nok sige, at det er ærlig talt ret uinteressant, om gennemsnitsindkomsten er den ene eller den anden. Det afgørende er: hvad er gennemsnitstilfredsheden? Og her har fru Mette Madsen selvfølgelig ret i, at der er da mange håndens arbejdere, der også er glade for de-